

Voigt: Det er en Selvfølge, at en Del Karduspapir, særligt det grovere, let kan lade sig adskille fra Skriv- og Trykpapir, og det vil vist blive nødvendigt at bringe en saadan Adskillelse til Anvendelse, da man ellers vanskeligt vil kunne adskille Papir fra Pap.

Trolle henviste til Prøverne Nr. 13—21, der vare Pap- eller Karduspapir. Han troede ikke, at det vilde volde Vanskelighed at adskille Pap fra Papir, idet Adskillelsen maatte være betinget af Tykkelsen, og man jo altid havde den Udvej at tilstille Toldstederne Grænsprøver mellem Pap- og Papir. Dersom Kommissionen vedtog en Affattelse med Adskillelse mellem grovere Papir og andet Papir med en Toldafsats af 1 Ore pr. Pd. for grovere Papir, vilde han henlede Opmærksomheden paa, at Prøverne Nr. 18 og 19 fabrikeres af Træmasse og Cellulose, at Tolden af Raamaterialet beløber sig til ca. 1 Ore pr. Pd., og at der herefter med en Toldafsats af 1 Ore ikke vil hedes den indenlandske Industri nogen Beskyttelse for dette Papir. Prøverne Nr. 20 og 21 fremstilles derimod af indenlandske Raamaterialier, gammelt Papir, Klude o. s. v., som ogsaa ved Indførelsen ere toldfrie.

Paa Spørgsmaalet om Indførelsen af Papir Post. 190, hvilken Indførelse højest kan kalkuleres til ca. 300,000 Pd. aarlig, vilde ophøre, naar Tolden blev den samme for det bedre og simple Papir. Svarede Direktør Trolle, at denne Indførelse omtrent vilde opføre. „De forenede Papirfabrikker“ vilde derimod ikke turde udnytte den højere Told af Frygt for, at der da vilde opstaa nye Konkurrencefabrikker.

Levison bemærkede, at Fabrikkerne nok vilde indvinde noget, men dog næppe Toldens fulde Beløb. Der eksisterer allerede nu en Fabrik, der laver Pap, og den vilde, naar Prisen blev skruet op, efter al Sandsynlighed gaa over til Fabrikationen af Papir.

Angaaende Spørgsmaalet om Mængden og Bestaffenheden af de Ra- og Hjælpestoffer, der anvendes i den indenlandske Papirfabrikation, opgivet for „De forenede Papirfabrikker“ og Ferslevs Fabrikker hver for sig, samt om Tolden, der direkte og indirekte svares af disse Stoffer, bemærkede Direktør Trolle: Da Loven af 1863 blev givet, eksisterede Papirmasse ikke, og naar der saa siges, at Tolden paa Papir er uforandret, maa dette tages med Forbehold, idet man nu maa betale Told af Cellulose og Træmasse. Der er, siden disse Stoffer ere opkomne, sket en stor Revolution i Papirfabrikationen. Konkurrencen er bleven vanskeligere overfor Sverrig og Norge, der have dette Raastof, der er billigere der end her i Landet, saa at sige uden for Døren. Arbejdslønnen er som allerede anført ligeledes billigere, saa Konkurrencen for den danske Papirindustri overfor Udlandet er meget vanskelig.

I det sidste Driftsjaar fra 1ste Juli 1894 til 30te Juli 1895 have „De forenede Papirfabrikker“ og Frederiksberg (Ferslevs) Fabrik forbrugt af udenlandsk Træmasse og Cellulose:

„De forenede Papirfabrikker“:

Hvid Træmasse 5,525,000 Pd.	} Maglemøllens Brand bevirkede et mindre Forbrug af
Brun do. 1,125,000 —	

Frederiksberg Papirfabrik:

Hvid Træmasse 2,900,000 Pd.

i alt ... 9,550,000 Pd.

til Værdi à 46 Kr. pr. $\frac{1}{100}$ Pd. cif. dansk Havn ..... 439,300 Kr.

Lateris... 439,300 Kr.